

Back to the sixties!

The title of this section is “Complicated”, and that is certainly sustainable packaging with the associated waste and plastic problems. This issue is only one part of the much larger sustainability theme. To put it in a larger context, the best solution, but also the most rigorous, is what sustainability expert Ronald Rovers indicates in his NRC interview of 27 June 2022, and that is:

"To save the planet, there is only one way. Buying less, traveling less, growing less. There is no such thing as green growth. In fact, we should go back to a life in the way that it existed in the early sixties."

But then again, who among us is doing that, or is going to do that? And, you also hear: “What if we do, but other countries don’t?” Sustainability knows no boundaries. If you visit emerging economies like Vietnam, you will notice the huge amounts of litter everywhere. The policy there is aimed at economic growth, the environment is in second place. Just like with us in the sixties. Of course, that does not mean that we should do nothing. In the end, the unbridled economic growth in the sixties meant that the Rhine River became one big open sewer. Fortunately, the Rhine River has been “clean” for decades now. And the stork is back too! Targeted policy, awareness and behavioural change therefore do work. An example of how complicated it can be is the mess I regularly see around the waste bins in the city (often packaging). The bins are full, the seagulls are hungry, they empty these bins, and spread the waste all over the site. Yes, that's when it gets complicated. Who is ultimately responsible for the resulting mess and therefore the litter? Because that waste was not litter in the beginning. Are the seagulls (these are protected, by the way) responsible for unabashedly eating it and throwing it around, or the consumer who bought the packaging, or the producer of the packaging, or is the municipality responsible, because it does not empty the waste bins on time? Interesting discussion, the reason why this article also falls into the “Complicated” section!

Speaking of sustainable packaging, the PPWR and SUP measures are certainly a step in the right direction. Because it is clear that something has to be done. The alternative could be *“living as in the early sixties”*. A nice romantic thought in itself, but probably not a popular election slogan that will attract many voters.

Marcel Zimmerman, owner of ZIM Pack

Terug naar de jaren zestig

De titel van deze rubriek is “Ingewikkeld”, en dat is duurzaam verpakken met de bijbehorende afval- en plasticproblematiek, zeker. Deze problematiek is slechts een onderdeel van het veel grotere duurzaamheidsthema. Om het maar gelijk in een groter verband te trekken, de beste oplossing, maar ook meest rigoureuze, is wat duurzaamheidsexpert Ronald Rovers in zijn NRC-interview van 27 juni 2022 aangeeft, en dat is:

“Om de planeet te redden, is er maar één weg. Minder kopen, minder reizen, minder groei. Groene groei bestaat niet. Eigenlijk zouden we terug moeten naar een leven op een manier zoals dat er was in de begin jaren zestig.”

Maar ja, wie van ons doet dat, of gaat dat doen? En, je hoort ook: “Wat als wij dat wel doen, maar andere landen niet?” Duurzaamheid kent geen grenzen. Als je opkomende economieën zoals Vietnam bezoekt, valt overal de enorme hoeveelheden zwerfafval op. Het beleid daar is gericht op economische groei, het milieu staat op de tweede plaats. Net zoals bij ons trouwens in de jaren zestig.

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat we niets moeten doen. Uiteindelijk betekende de ongebreidelde economische groei in de jaren zestig dat de Rijn één groot open riool werd. Gelukkig is deze Rijn nu alweer decennia “schoon”. En ook de ooievaar is weer terug! Gericht beleid, bewustwording en gedragsverandering werken dus wel. Een voorbeeld van hoe ingewikkeld het kan zijn, is de rotzooi die ik regelmatig zie rondom de afvalbakken in de stad (vaak verpakkingen). De bakken zitten vol, de meeuwen hebben honger, halen deze bakken leeg, en verspreiden het over het hele terrein. Ja, dan wordt het ingewikkeld. Wie is nu uiteindelijk verantwoordelijk voor de ontstane rommel en daarmee het zwerfafval? Want dat afval was in het begin nog geen zwerfafval. Zijn dan de meeuwen (deze zijn trouwens wel beschermd) verantwoordelijk die het ongegeneerd opvreten en rondsmijten, of de consument die de verpakking heeft gekocht, of de producent van de verpakking, of is de gemeente verantwoordelijk, omdat die de afvalbakken niet op tijd leegt? Interessante discussie, de reden waarom die artikel ook in de rubriek Ingewikkeld valt!

Over duurzaam verpakken gesproken, de PPWR en SUP maatregelen zijn zeker een stap in de goede richting. Want dat er wat moet gebeuren is duidelijk. Het alternatief zou *“leven zoals in begin de jaren zestig”* kunnen zijn. Op zich een mooie romantische gedachte, maar waarschijnlijk geen populaire verkiezingslogan die veel kiezers gaat trekken.

Marcel Zimmerman, eigenaar van ZIM Pack